

A Fővárosi Ítéltábla a Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek - a Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Dudás Gábor János ügyvéd) által képviselt alperes neve (.....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. szeptember 29. napján kelt 65.P...../2020/14. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2019. december 3-án kelt levelében közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, mint a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárcanélküli miniszterhez. Kérelmében az egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló T/8033 számon benyújtott törvényjavaslathoz kapcsolódó alábbi adatok kiadását kérte elektronikus formában a **d.....@hotmail.com** elektronikus levélcímre, illetve papíralapon az Országgyűlés irodaházába:
1. Azokat a hatástanulmányokat vagy előzetes számításokat, amelyek a vasúti pályát is tartalmazó ingatlanok egy részének jövőbeni hasznosításáról készültek.
 2. Mekkora területű és értékű állami vagyont foglalnak magukban a vasúti telekalakítás törvényjavaslatban megfogalmazott megvalósítása révén kialakítandó ingatlanok, amelyek majd üzleti célú hasznosításra kerülhetnének.
 3. Mi indokolja a törvényjavaslatnak azt a rendelkezését, hogy a vasúti telekalakítás során nem kellene alkalmazni az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény és annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok előírásait, a külön törvény szerint vagy annak alapján hozott valamely településszerkezeti terv vagy helyi építési szabályzat, illetve településrendezési eszköz rendelkezéseit, és a településkép védelméről szóló törvény vagy annak felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendelet előírásait.
 4. Folytattak-e előzetesen konzultációt azokkal a települési önkormányzatokkal, amelyeknek közigazgatási területén sor kerülne a vasúti pályákról leválasztott ingatlanok kialakítására.
 5. Kapnak-e lehetőséget arra a települési önkormányzatok, hogy a közigazgatási területükön a vasúti telekalakítás során kialakított ingatlant vagy ingatlanokat közcélra térítésmentesen tulajdonba kapják.

6. Mi lesz a vasúti telekalakítás során kialakított ingatlanok hasznosításának koncepciója. Elődlegesen eladásra szánják ezeket az ingatlanokat? Ha igen, mekkora bevételt remélnék az ingatlan-értékesítésből?

- [2] Az alperes a válaszadást részben - a 4. és 5. kérdésekre vonatkozóan - megtagadta, míg az 1. és 2. kérdéseket illetően vitatta, hogy a kért adatokat kezelné. Az adatigénylés 3. pontja tekintetében kifejtette, hogy a kérelemmel érintett törvényjavaslat elsődleges célja a forgalomképtelen és forgalomképes területek elkülönítése, ennek keretében nem kerül sor építési telkek kialakítására. A forgalomképtelen területek tekintetében rögzítésre kerül a törzshálózati vasúti jelleg, az így létrejövő ingatlanok pedig önálló helyrajzi számon bejegyzésre kerülhetnek az ingatlan-nyilvántartásba. A telekalakítással létrejövő ingatlanok jelenlegi használatát vagy hasznosítását a telekalakítás nem módosítja. A 6. pontot érintően azt közölte az alperes, hogy a törvényjavaslat azt a lehetőséget teremti meg, hogy a vasútüzemhez nem szükséges területek leválasztásra kerülhessenek.
- [3] A felperes 2020. január 18-án kelt keresetlevelében a pert megelőző kérelemmel túlnyomórészt azonos tartalommal kérte az alperest a kérelmében szereplő közérdekű adatok kiadására kötelezni. Álláspontja szerint az 1. és 2. kérdésekre adott megtagadás nem jogszerű. A 3. és 6. kérdések vonatkozásában azzal tartotta fenn kérelmét, hogy nem a kérdéseire válaszolt az alperes, míg a 4. és 5. kérdések tekintetében - megválaszoltak tartva a kérdéseket - kérelmét nem tartotta fenn.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az 1. és 2. kérelemmel érintett adatok körében továbbra is arra hivatkozott, hogy nem kezelője az adatoknak, ennek indokául előadta, hogy a felperes kérdései idő előtteiek. A per alapjául szolgáló törvényjavaslat célja éppen az, hogy megállapítható legyen, hogy melyek azok az ingatlanok, amelyek a későbbiekben esetlegesen hasznosíthatóak lehetnek. Az alperes jelenleg semmilyen hatástanulmánnyal, sem pedig a kérdések szerinti ingatlanok területére és értékére vonatkozó információval nem rendelkezik, ezek az információk ugyanis éppen a törvényjavaslat elfogadása és a törvény végrehajtása esetén lehetnek megszerezhetőek. A 3. kérdést illetően az alperesnek az volt az álláspontja, hogy a kérdést érdemben megválaszolta tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat azt célozza, hogy a forgalomképes ingatlanok egy egyszerűsített eljárás keretében önálló helyrajzi számon legyenek az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhetőek. Kifejtette azt is, hogy ameddig nem rendelkezik információkkal a kérdéses ingatlanok forgalomképességéről, addig a használhatóság kérdéseit sem tudja vizsgálni. A 6. pontban rögzített kérdéssel kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a törvényjavaslat üzletileg hasznosítható önálló ingatlanok kialakítását célozza. Mivel az alperes még a hasznosítható ingatlanok körét sem ismeri, így az ezek esetleges értékesítéséből származó bevételt sem tudja kalkulálni.
- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 227.500 forint - áfával terhelt - perköltséget.
- [6] Határozatát az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. és 9. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 31. § (1)-(7) bekezdéseire, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. §-ára alapította.
- [7] A törvényszék az alperes érdemi védekezését fogadta el a kért adatok léte tekintetében és nem látta bizonyítottnak, hogy az alperes a kiadni kért adatokkal rendelkezik. Hangsúlyozta, hogy amennyiben az alperes peren kívül és a perben is következetesen azt adja elő, hogy nem készített felmérést az érintett ingatlanokról, nem írt és nem szerzett be szakértőktől értékelést az ingatlanok

becsült forgalmi értékeikről, nem összesítette a jogszabály következtében telekalakítással érintett területeket, úgy nem lehet ilyen adatok közlésére kötelezni. Kifejtette, hogy a felperes a perben a jogszabályban lehetővé tenni kívánt terület átalakításával érintett ingatlanok nagyságáról, értékéről konkrét előkészítő anyagot kért, márpedig, ha az alperes ilyet nem készített, úgy utóbb ezen adatok előállítására nem köteles.

- [8] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint annak ténye, hogy a Kormány ügyrendjére vonatkozó határozat 9. pontja szerint az információkat a várható gazdasági, költségvetési, társadalmi, igazgatási, államháztartási, nemzetközi és egyéb hatásokat, illetve következményeket be kell mutatnia az alperesnek, önmagában nem bizonyítja ilyen dokumentáció tényleges és az adatkiadási kérelemben rögzített adatokra kiterjedő tartalmú létét. A törvényszék e kérelmeket ez okból nem látta teljesíthetőek.
- [9] A 3. számú kérelemmel érintett adatmegismerés tekintetében az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy ezt a kérdést az alperes megválaszolta, a kért adatot és tájékoztatást megadta. Az alperes 3. kérdésre adott válasza az volt, hogy a terület hasznosítása nem változik, további közlésre e kérelem kapcsán a törvényszék álláspontja szerint az alperes nem kötelezhető.
- [10] A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperes keresetében foglalt 1., 2. és 6. számú adatkiadási kérelemnek történő helyt adást kért.
- [11] A felperes a fellebbezésében ismételten utalt a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 17. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a jogszabály előkészítője előzetes hatásvizsgálat elvégzésével felméri a szabályozás várható következményeit. Hangsúlyozta, hogy a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárcanélküli miniszter a nemzeti vagyonnal gazdálkodik, ahogy ezt a kormány tagjainak feladat és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Kormányrendelet (Statútumrendelet) IV. fejezet 13. címe is tartalmazza. A Statútumrendelet 145. § (1) bekezdése szerint az alperes az állami vagyon felügyeletéért és az állami vagyonnal való gazdálkodás szabályozásáért való felelőssége keretében előkészíti az állami vagyontra, az állami vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó jogszabályokat.
- [12] Kifejtette a fellebbezés, hogy az egyes vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról, valamint egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló T/8033 számú törvényjavaslatot a Kormány 2019. november 11-én nyújtotta be. A javaslat országgyűlési elfogadását követően - 2019. évi CXIV. törvényként - 2019. december 17-én került kihirdetésre a Magyar Közlönyben. Utalt arra a fellebbezés, hogy a Kormányhatározat a Kormány döntése alapján születik meg, és a Kormány ügyrendjéről szóló 1144/2010. (VII. 7.) Kormányhatározat (Ügyrend) 6. pontja szerint a Kormányhoz benyújtott előterjesztés célja a testület döntésének kezdeményezése. Az Ügyrend 9. pontja pedig azt tartalmazza, hogy az előterjesztésben mit kell bemutatni az előterjesztés jelentőségéhez és jellegéhez igazodóan. Kifejtette a felperes a fellebbezésében, hogy a T/8033 számon benyújtott törvényjavaslat a Kormány nevében került benyújtásra, amiből álláspontja szerint egyenesen következik, hogy azt meg kellett előznie a javaslat benyújtására vonatkozó kormánydöntésnek, amely megfelelő tartalmú előterjesztésen kellett alapuljon. Miután pedig az alperes volt az előterjesztője a törvényjavaslatnak, így neki kellett kidolgoznia és benyújtania a kormányelőterjesztést, aminek pedig meg kellett felelnie az Ügyrendben foglalt előírásoknak. Mindezekből arra következtetett a felperes a fellebbezésében, hogy az alperesnek rendelkeznie kell a döntést előkészítő és megalapozó hatástanulmányokkal vagy előzetes számításokkal, ellenkező esetben nem lett volna ügyrend-szerűen kezdeményezhető a Kormány döntése a T/8033 számú törvényjavaslat előterjesztése tekintetében.

- [13] Előadta a felperes a fellebbezésében, hogy az alperes a vasútüzemeltetési feltételei biztosításához nem szükséges területeinek felméréséhez kapcsolódó intézkedésekről szóló 2091/2018. Kormányhatározat alapján a 11/2018. (IX. 24.) számú részvényesi határozatával rendelte el Rákosrendező pályaudvar tekintetében a vasútüzemhez nem szükséges terület felmérését, és a felmérés alapján meghatározott ingatlanok értékesítése érdekében program kidolgozását. Ezt a tényt a felperes által közérdekű adatként kikért, és a keresetlevélhez F/5. szám alatt csatolt ügyvédi megbízási szerződés preambuluma bizonyítja. A MÁV Zrt. 2018. október 31-én szerződést kötött 120 napos teljesítési határidővel, majd ezt módosították 2019. november 30-ig. Mindezekből logikailag az következik a fellebbezés álláspontja szerint, hogy az alperes jóval a törvényjavaslat benyújtása előtt rendelkezett hatástanulmányokkal, vagy előzetes számításokkal, amelyek a vasúti pályát is tartalmazó ingatlanok egy részének jövőbeni hasznosításáról készültek, ellenkező esetben nem lett volna mi alapján kormányhatározatot hozni és konkrét feladatkijelölést adni a MÁV-nak. Az idézett jogszabályok tartalma a felperes fellebbezési álláspontja szerint alátámasztja, hogy a kért adatnak léteznie kell, és annak az alperes birtokában kell lennie. Amennyiben ugyanis jogszabály írja elő egy adat létezését, úgy az alperesre nem csak annak állítása hárul, hogy az adat nem létezik, hanem annak legalábbis valószínűsítése, hogy a törvény rendelkezése ellenére miért nem létezik az adat.
- [14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [15] Fellebbezéssel nem volt támadott a felperes 3. számú adatkiadási kérelmét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (3) bekezdése alapján nem érintette.
- [16] A fellebbezés nem alapos.
- [17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza, illetve azokhoz a következőket fűzi.
- [18] A perben nem volt vitás annak ténye, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatoknak minősülnek. Vitatta azonban az alperes, hogy a fellebbezéssel érintett 1., 2. és 6. számú kérelemben szereplő adatok léteznek, és kezeli azokat, így ennek ellenkezőjét a felperesnek kellett a perben bizonyítania.
- [19] Az alperes az adatigénylésre akként nyilatkozott, hogy nem kezelője ezen adatoknak, illetve, hogy a kérdésfeltevés idő előtti. A perben megerősítette, hogy olyan okirattal, dokumentációval, ami az érintett területek méretére, értékére (2. számú kérelem) hasznosítására (1. és 6. számú kérelem) vonatkozó adatokat tartalmazna, nem rendelkezik.
- [20] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adatkiadási kérelemmel érintett T/8033 számú törvényjavaslat előterjesztőjeként az alperestől a felperes, mint országgyűlési képviselő az 1., 2. és 6. számú kérelmeiben olyan adatokat, információkat kért, amelyek a kérelemben hivatkozott törvényjavaslatban szabályozandó vasúti telekalakítások hasznosítási koncepcióját világították volna meg és az előterjesztés gazdasági hasznosságát támasztották volna alá, feltételezve, hogy a jogalkotás mögött van egy olyan gazdasági koncepció, ami számításokon, illetve hatástanulmányokon alapul.

- [21] Helytállóan jutott arra a következtetésre a törvényszék, hogy annak ténye, miszerint a Kormány ügyrendjére vonatkozó Kormányhatározat 9. pontja alapján az információkat a várható gazdasági, költségvetési, társadalmi, igazgatási, államháztartási, nemzetközi és egyéb hatásokat, illetve következményeket be kell mutatnia az alperesnek, nem bizonyítja ilyen dokumentáció tényleges, és az adatkiadási kérelemben rögzített adatokra kiterjedő tartalmú létét. A hivatkozott jogszabályok nem igazolják kétséget kizáróan, hogy a perbeli esetben a felperes által nevesített ingatlanok hasznosítása tekintetében hatástanulmány készült, továbbá azt sem, hogy az azokon elvégzett felmérések előfeltételei a jogi környezet módosításának.
- [22] A felperes által a fellebbezésében ismételt felhozott ügyvédi megbízási szerződés peambuluma sem támasztja alá, hogy a kiadni kért adatok ténylegesen léteznek, mivel abból nem tűnik ki, hogy az alperes rendelkezne olyan hatástanulmányokkal, illetve előzetes számításokkal, amelyek a vasúti pályát is tartalmazó ingatlanok egy részének jövőbeni hasznosításáról készültek. A keresetlevélhez F/5. szám alatt csatolt megbízási szerződés - amely a magyar állam által meghozott részvényesi határozat alapján került megkötésre - tárgya a MÁV Zrt. vagyonkezelésében vagy tulajdonában lévő, vasútüzemhez nem szükséges területek felmérése, leválasztásuk jogi feltételeinek meghatározása, és amennyiben szükséges, a jogi környezet módosítására normaszöveg szintű javaslat készítése. Az ügyvédi megbízási szerződésből tehát nem vonható le olyan következtetés, hogy a megbízási alapján elvégzett jogi előkészítő munka és a területek hasznosításának kérdése összekapcsolódnának.
- [23] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítélete helyes volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [24] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 364. §-án keresztül érvényesülő Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes oldalán felmerül, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 81. §-a szerinti költségfelszámítás figyelembevételével, de az az elvégzett tevékenységgel arányban állóan - mérlegeléssel - csökkentett mértékben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.
- [25] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.
- [26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. február 2.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

előadó bíró

